

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 227.968 van 2 juli 2014
in de zaak A. 211.197/X-15.648.**

In zake : 1. Ellen DE RYCK
 2. Cathérine DE RYCK
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Daan Lernout
 kantoor houdend te 1050 Brussel
 Louizalaan 89/1
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIERAAD VAN OOST-
VLAANDEREN

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 31 december 2013, strekt tot de cassatie van het arrest nr. A/2013/0698 van 26 november 2013 van de Raad voor Vergunningsbetwistingen in de zaak 1213/0056/A/4/0054 waarbij het beroep, ingesteld door verzoeksters tegen het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 9 augustus 2012 houdende de weigering van de stedenbouwkundige vergunning voor “het regulariseren van een functiewijziging met uitbreiding (omvorming atelier naar twee woongelegenheden)” deels onontvankelijk en deels ongegrond bevonden wordt.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking nr. 10.201 van 14 januari 2014.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeksters hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Ann Van Mingeroet heeft een verslag opgesteld.

Verzoeksters hebben een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 20 juni 2014.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Daan Lernout, die verschijnt voor verzoeksters, en Kaat Van Keymeulen, juriste, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Wouter De Cock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Het bestreden arrest wijst het beroep van verzoeksters tot vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van de verwerende partij van 9 augustus 2012 als deels onontvankelijk en deels ongegrond af.

4. Met het voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (hierna: RvVb) bestreden besluit van 9 augustus 2012 weigert de verwerende partij een stedenbouwkundige vergunning te verlenen aan verzoeksters voor het “regulariseren van een functiewijzing met uitbreiding (omvorming atelier naar twee woongelegenheden)”.

IV. Regelmatigheid van de procedure

5. Verzoeksters hebben een verzoek tot voortzetting van de procedure ingediend waarin zij “nogmaals hun middelen uiteen [...] zetten die door de Deputatie van de Provincieraad van Oost-Vlaanderen niet werden betwist”. Het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’ (hierna: cassatieprocedurebesluit) voorziet na de kennisgeving van het auditoraatsverslag niet in de mogelijkheid om een laatste memorie neer te leggen. Wanneer de auditeur concludeert tot de verwerping van het cassatieberoep moeten verzoeksters luidens artikel 18, § 1, van het cassatieprocedurebesluit, op straffe van de toewijzing van de afstand van geding, “vragen dat de procedure wordt voortgezet teneinde te worden gehoord”. Het voormelde procedurestuk wordt alleen in aanmerking genomen in zoverre wordt gevraagd de procedure voort te zetten om gehoord te worden.

V. Onderzoek van de middelen

6. Verzoeksters repliceren in de memorie van wederantwoord als volgt op de memorie van antwoord van de verwerende partij waarin zij stelt dat zij “zich, wat de beoordeling van het cassatieberoep betreft, [wenst] te gedragen naar de wijsheid van uw Raad”:

“Gezien de Memorie van antwoord van de Deputatie van de Provincieraad van Oost-Vlaanderen van 10 februari 2014, waarbij deze zich naar de wijsheid gedraagt;

Aangezien men hieruit kan afleiden dat het Cassatieberoep in zijn geheel niet wordt betwist, zowel wat betreft de feiten als het belang als de aangewende middelen;

Dat de Deputatie blijkbaar tot inkeer is gekomen en nu blijkbaar inziet dat verzoekers bij de aankoop van de panden in 2003 volledig te goeder

[trouw] waren, doordat in de notariële akte werd bevestigd dat de eigendom gelegen was in een woongebied;

Dat dit door de Gemeente Temse werd bevestigd alsmede dat alle administratieve vergunningen werden verkregen, hetgeen de notaris ook bevestigt op 3.5.12, nl. dat de van de Gemeente Temse verkregen inlichtingen geen melding maakten van een stedenbouwkundige inbreuk, alsmede de eigendom gelegen is volgens het gewestplan in een zuiver woongebied en dat dit tevens door de verkopers werd bevestigd.

Dat niet minder dan negen jaar later – in 2012 – verzoekers plots een negatief bericht kregen, waartegen verhaal bij de gemeente, met verzoek tot regularisatie en verdere procedure bij de Raad voor vergunningsbetwistingen.

Aangezien verzoekers aldus volharden in hun cassatieberoep.

Weshalve,

Verzoekers volharden in hun cassatieberoep”.

7. Artikel 14, derde lid, van het cassatieprocedurebesluit bepaalt wat volgt:

“De memorie van wederantwoord of de toelichtende memorie heeft de vorm van een samenvattende memorie waarin alle argumenten van de verzoekende partij op een rij worden gezet. Behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft, doet de Raad van State uitspraak op basis van de samenvattende memorie.”

Te dezen dient de memorie van wederantwoord van verzoeksters de vorm te hebben van een samenvattende memorie waarin al hun argumenten op een rij worden gezet. De nakoming van de verplichting die uit deze bepaling voor verzoeksters geldt, bepaalt de omvang waarover de Raad van State uitspraak moet doen vermits dit “op basis van de samenvattende memorie” geschiedt.

Ook in het geval dat de verwerende partij geen (tijdige) memorie van antwoord heeft ingediend, geldt de verplichting voor de verzoekende partij om een toelichtende memorie in te dienen die eveneens de vorm van een samenvattende memorie moet hebben waarin alle argumenten op een rij moeten worden gezet.

8. In het aan dat besluit voorafgaande verslag aan de Koning wordt deze bepaling als volgt toegelicht:

“De samenvattende memorie dient de argumenten van het verzoekschrift en van de memorie van wederantwoord als een geordend geheel weer te geven. De verzoekende partij, die moet worden bijgestaan door een advocaat, wordt er aldus toe gebracht een allesomvattend overzicht in te dienen, dat de uiteenzetting van de feiten bevat, haar eventuele antwoorden op excepties van niet-ontvankelijkheid en haar middelen in één enkele, pertinente argumentering.

[...]

Het gevolg van de verplichting om een samenvattende memorie in te dienen is dat de Raad van State in beginsel geen uitspraak meer hoeft te doen op basis van de uiteenzetting van de feiten en middelen vervat in het verzoekschrift.”

9. Het doel van die bepaling is de vereenvoudiging van het onderzoek van het cassatieberoep door het de Raad van State mogelijk te maken uitspraak te doen op basis van één enkel procedurestuk van een verzoekende partij, met name de samenvattende memorie.

Deze bepaling werd nodig geacht gezien de beperkte tijd waarover de Raad van State beschikt om over toelaatbaar verklaarde cassatieberoepen uitspraak te doen, en de voorrang die bijgevolg aan de behandeling van deze beroepen moet worden gegeven. De kamer bij wie dergelijk beroep aanhangig is dient daarover immers uitspraak te doen binnen zes maanden na de beschikking over de toelaatbaarheid (artikel 20, § 4, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State). Gelet op deze vrij korte termijn moet in de memorie van wederantwoord de argumentatie worden samengevat die overeenkomstig artikel 14 RvSt-wet ter vernietiging van de aangevochten beslissing wordt aangebracht zodat de organen van de Raad van State hieraan geen tijd meer hoeven te besteden. Alleen al aan de hand van dit processtuk moet het daarom duidelijk zijn welke de precieze argumentatie van de verzoekende partij is. Dit houdt in dat de aangevoerde cassatiemiddelen er minstens summier, doch volledig in worden opgenomen. Het is in cassatiezaken dus niet voldoende dat men door het indienen van een memorie van wederantwoord blijkt geeft van zijn volgehouden belangstelling om de vernietiging van de aangevochten beslissing na te streven. Bovendien moeten in dit procedurestuk de cassatiemiddelen worden samengevat. De Raad van State doet uitspraak op basis van de samenvattende memorie met andere woorden van

de argumentatie zoals deze door de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord is samengevat. Over een middel dat niet (meer) in deze samenvatting is opgenomen dient geen uitspraak te worden gedaan. Het volstaat dan ook niet te verwijzen naar het inleidend verzoekschrift of naar de hierin opgenomen uiteenzetting van de middelen. Men mag zich evenmin ertoe beperken te volharden in het cassatieberoep of de argumentatie van de verwerende partij te weerleggen of te ontkrachten.

10. Te dezen neemt de memorie van wederantwoord niet de vorm van een samenvattende memorie aan. Verzoeksters beperken zich tot een soort van repliek op de memorie van antwoord en volharden zij in hun cassatieberoep zonder de in het verzoekschrift aangevoerde middelen te hernemen of samen te vatten. In de memorie van wederantwoord wordt zelfs niet meer aangegeven van welke bepalingen en/of beginselen de schending wordt opgeworpen. Dergelijke uiteenzetting voldoet niet aan de hoger uiteengezette vereiste van een samenvattende memorie.

Derhalve zijn er geen middelen waarover uitspraak dient te worden gedaan en wordt het cassatieberoep, bij gebrek aan herneming of samenvatting van de in het verzoekschrift aangevoerde middelen, verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het cassatieberoep.

2. Verzoeksters worden verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 350 euro, elk voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twee juli 2014, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Johan Lust